

identiek te noemen zouden zijn, onjuist achten, en voor de publieke opinie gevaarlijk.

De onderzoekingen van RINGELING kunnen in dit opzicht niet maatgevend zijn, omdat daarbij geen melk met cobibacteriën volgens de in de praktijk gebruikelijke wijze werd gepasteuriseerd. Wij meenen in dit opzicht aan onze eigen onderzoekingen grootere waarde te mogen toekennen, zonder het noodig te achten die van RINGELING te qualificeeren op de wijze als hij goed vindt de onze te doen. Daarmede komt men niet verder.

Ten slotte zij opgemerkt, dat wij ons niet kunnen vereenigen met de raadgeving aan melkinrichtingen, om bij het pasteuriseeren de flesschen in het waterbad geheel onder te dompelen, indien de bedoeling is, dat in dat geval *pasteuriseeren* en *ziektekiemvrij maken* wel hetzelfde zou zijn. Ook om andere redenen was het ons aangenaam te vernemen, dat deze door RINGELING aanbevolen methode slechts *weinig* wordt toegepast; doch voornamelijk, omdat aanbeveling alleen mag geschieden, wanneer een nauwkeurig onderzoek heeft aangetoond, dat de nieuwe methode beter is dan de oude. Met belangstelling zien wij de uitkomsten van een dergelijk onderzoek te gemoet.

Leiden,
5 December 1909.

D. A. DE JONG.
W. C. DE GRAAFF.

BRIEFWISSELING.

GEDENKTEEKEN VOOR KARL FRIEDRICH MOHR.

In Duitschland hebben eenige natuurwetenschappelijke vereenigingen en een groot aantal geleerden op scheikundig en pharmaceutisch gebied het plan gevormd, voor den veelzijdigen natuuronderzoeker KARL FRIEDRICH MOHR (1806—1879), doctor in de filosofie en geneeskunde, in zijn geboorteplaats Coblenz, waar hij tot 1864 als apotheker gevestigd was, een gedenkteeken op te richten.

Van zijn werken noemen wij: het „Lehrbuch der chemisch-analytischen Titrimethode”, de door GEIGER begonnen en door MOHR (1835—1845) voltooide „Pharmacopoea Universalis”, zijn in 1868 verschenen: „Mechanische Theorie der chemischen Affinität und die neuere Chemie”, zijn „Lehrbuch der pharmaceutischen Technik”, waarvan evenals van zijn commentaar op de Pruisische pharmacopoeë, herhaalde uitgaven noodig waren.

MOHR was de eerste, die het Oidium, dat in 1864—1885 den wijnbouw in Duitschland met ondergang bedreigde, wetenschappelijk onderzocht en langs scheikundigen weg met goed gevolg bestreed.

Voor Nederland heeft zich uit pharmaceuten en scheikundigen een subcomité gevormd, dat, vóór 5 Januari a. s., ook van geneeskundigen gaarne bijdragen voor het gedenkteeken in ontvangst neemt. De commissie van uitvoering bestaat uit de heeren prof. WEFERS BETTINK en prof. VAN ROMBURGH, te Utrecht en JACOBUS POLAK, Paulus Potterstraat 50 te Amsterdam.

Redactie.
